

C/2024/2

15.1.2024

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2023 r. – Barón Crespo/Parlament

(Sprawa T-620/23)

(C/2024/2)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Enrique Barón Crespo (przedstawiciele: J. Martínez Gimeno, X. Codina García-Andrade, F. Díaz-Grande Rojo i S. Fernández Tourné, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji ustalającej ze względu na niezgodność z prawem art. 76 ust. 1a decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. ustanawiającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, w brzmieniu nadanym decyzją Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2023 r.⁽¹⁾, a także stwierdzenie nieważności, z tej samej przyczyny, wszystkich decyzji ustalających uprawnienia następujących po spornej decyzji ustalającej;
- zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do wydania nowych decyzji ustalających uprawnienia strony skarżącej z uzupełniającego dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego w wysokości, która miałyby zastosowanie zgodnie z brzmieniem art. 76 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego poprzedzającym decyzję z 2023 r., zarówno w odniesieniu do spornej decyzji ustalającej, jak i wszystkich późniejszych decyzji ustalających z okresu po tej dacie;
- zobowiązanie Parlamentu Europejskiego, na podstawie tych nowych decyzji ustalających, do utrzymania kwot już wypłaconych stronie skarżącej z tytułu uprawnień z uzupełniającego dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego oraz zapłaty różnicy między kwotą ustaloną w spornej decyzji ustalającej (oraz późniejszych, wydanych do chwili wyroku) a kwotą, która miałyby zastosowanie zgodnie z brzmieniem art. 76 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego poprzedzającym decyzję z 2023 r., wraz z odsetkami ustawowymi od dnia, w którym różnica miała zostać wypłacona, do dnia całkowitej zapłaty; oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 27 ust. 2 decyzji Parlamentu Europejskiego 2005/684/WE⁽²⁾, Euratom z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (statutu) oraz art. 25 ust. 2 regulaminu Parlamentu Europejskiego, które stanowią odpowiednio, że prawa nabyte i będące w trakcie nabywania tytułem uzupełniającego dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego pozostają w pełni w mocy i że Prezydium może jedynie ustalić zasady i warunki nabywania nowych praw.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i ochrony praw nabytych przez stronę skarżącą przed przyjęciem decyzji z 2023 r., mimo że brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia lub wyważenia wchodzących w grę interesów, które pozwalaby na taką zmianę.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia istoty podstawowego prawa własności, o którym mowa w art. 17 karty, ogólnej zasady niezależności parlamentarnej i zasady równości. Środki przyjęte decyzją z 2023 r. pozbawiły treści prawo strony skarżącej do emerytury, chronione na mocy art. 17 karty, jako że nie przestrzegają minimum wymaganego przez orzecznictwo dotyczące dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, a ponadto naruszają zasadniczą minimalną treść uprawnień emerytalnych strony skarżącej wynikających z uzupełniającego dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego. Podobnie wyżej wymienione środki naruszają ogólną zasadę niezależności parlamentarnej, która konkretyzuje się prawem skarżącej do emerytury, oraz zasadę równości, nie przewidując podobnych środków w zakresie uprawnień emerytalnych obecnych posłów do Parlamentu Europejskiego.

⁽¹⁾ Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2023 r. zmieniająca przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2023/C 227/05). (Dz.U. 2023, C 227, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. 2005, L 262, s. 1.

4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ środki przyjęte decyzją z 2023 r. całkowicie pomijają wyważenie wchodzących w grę interesów; realizują one w sposób abstrakcyjny cel leżący w interesie ogólnym, który nie jest zgodny z prawem w świetle konkretnych okoliczności sprawy dotyczących uzupełniającego dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego utworzonego przez sam Parlament Europejski, a w każdym razie są to środki znacznie bardziej uciążliwe niż te, które można było przyjąć.
 5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim Parlament Europejski udzielał skarżącej w sposób stały dokładnych, bezwarunkowych i spójnych zapewnień, że nabyte uprawnienia emerytalne będą przestrzegane i że nie będzie się uchylał od odpowiedzialności prawnej, gdy aktywa funduszu zostaną wyczerpane.
-